

Ani tak nemele
ve mlýně odrážka,
jako mé srdenko
banuje šohajka.

Ani tak nehoří
svíčka nad oltářem,

jako mé srdenko
želí za ogarem.

Nebudu, synečku,
nebudu veselá,
dokud nedostanu
z tvej ruky prsteňa.

Ešče sa prstének
na vodě zaklátí,
ešče sa můj milý
zase k nám navrátí.

23. MODLITBA O DĚVU

2346.

Z Radějova od Strážnice

Dyž sem slú - žil na tej fá - ře u te - ho pa - na fa - rá - ře, tak sem sa já

mo - dlí - val, Pá - na Bo - ha pro - sí - val.

Dyž sem slúžil na tej fáře
u teho pana faráře,
tak sem se já modlíval,
Pána Boha prosíval.

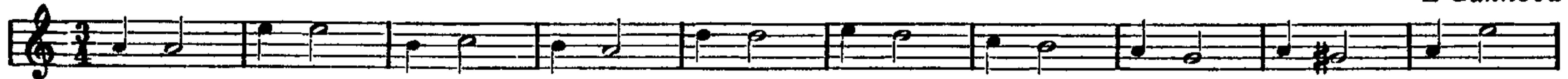
Za to dívča černojoké,
za to nízké, nevysoké,
aby mně ho Pan Bůh dal,
Nepomucký svatý Ján.

Jane, Jane, já ta prosím,
já to dívča dostat mosím,
já to dívča mosím mět,
co by bránil celý svět.

24. FIALKA S ROZMARÝNEM

2347.

Z Cáhnova

Nechod, švá - rný šu - haj, ke mně, a mia bo - lí sr - dce ve mně, keď ta ču - jem

u dve - ří, ne - smím ti jít o - te - vřit.

Nechod, švárný šuhaj, ke mně,
a mia bolí srdce ve mně,
keď ta čujem u dverí,
nesmím ti jít otevřit.

Dcerka dvera otvírala,
maci světlo rozžíhala:
Vítaj, milý, vítaj k nám,
cos donesl, pověz nám.

Vyndzi, milý, k okénečku,
máš tam modrú fialečku,
fialku s rozmarýnem
omotanú s hedbávem.

Dzi mu, dcerko, otevřici,
já půjdu světlo rozžnuci,
pusci si ho do síně,
daj mu slovo upřímné.

Počkaj, milá, já ci povím,
došel sem si pro rozmarýn,
daj mi z něho pérečko,
potěšíš mé srdečko.

Stým hedbávem pěkným bílým,
abys vědzel, žes byl milým,
žes k nám večer chodzíval
a mia ze sna budzíval.

25. NEDOVOLENÁ LÁSKA

2348.

Od Strážnice

Toto je ten cho - dní - ček přes ty vi - no - hra - dy, co sem já jím chodí - val k milej na pře - zvě - dy.

Toto je ten chodníček
přes ty vinohrady,
co sem já jím chodíval
k milej na přezvědy.

Toto je ten šáteček
od mého milého,
a já mu ho navrátím,
půjdu za jiného.

Toto je ten šáteček,
co mně milá dala,
a já jí ho navrátím,
aby neplakala.